

Hana Jančíková, rozená Goldsteinová

Hana Jančíková se narodila 19. 11. 1932 v Táboře manželům Goldsteinovým. Otcova rodina byla plně židovská a patřila mezi nejstarší židovské rodiny v Táboře. Rodokmen Goldsteinů je doložen od roku 1760.

Hana Jančíková měla tři tety, které prošly během 2. světové války koncentračními tábory – Jarmila Goldsteinová byla deportována do Terezína s tábořským transportem 16. 11. 1942, z Terezína byla poslána do Osvětimi, kde zahynula. Teta Růžena Voglová byla s manželem Františkem Voglem a dvěma syny od 27. 7. 1942 v Terezíně. Téměř dva roky se je tam snažili podporovat příbuzní, zejména rodiče Hany Jančíkové. Manželé Voglovi zemřeli i se svými syny na podzim roku 1944 v Osvětimi. Teta Ludwika Goldsteinová prošla několika koncentračními tábory. Krátce po skončení války se vrátila z Osvětimi. Hana Jančíková při prvním setkání nemohla svou vyhublou a útrapami věznění zuboženou tetu vůbec poznat.

Otec Hany Jančíkové Karel Goldstein díky smíšenému manželství musel odejít od rodiny až na podzim roku 1944, nejprve na Hagibor do Prahy a pak do Terezína. Hana Jančíková doprovázela společně s matkou otce na nádraží. Karel Goldstein 5. 5. 1945 uprchl z Terezína do Prahy, kde přežil povstání, a vrátil se do Tábora.

Matka Hany Jančíkové Ludmila Goldsteinová byla křesťanka.

Rodiče nechali Hanu bez vyznání, chtěli, aby si Hana zvolila náboženství dle svého úsudku.

Do školy začala Hana chodit na podzim roku 1938 v Táboře na Parkány, odtud Němci školu přestěhovali na Staré město. Na základě nařízení říšského protektora byla Hana Jančíková za 2. světové války ze školní docházky vyloučena. V letech 1946 – 1949 studovala na Reálném gymnáziu v Táboře. Poté se vyučila na Základní odborné škole v Karlových Varech v oboru keramický točič.

V roce 1952 se Hana Jančíková vdala, krátce po sobě měla tři děti. V roce 1958 se s rodinou přestěhovala do Sezimova Ústí. Po dokončení Střední pedagogické školy v Prachaticích pracovala až do odchodu do důchodu jako učitelka v mateřské školce.

O židovskou historii se Hana Jančíková začala zajímat po smrti otce v roce 1971.

Hana Jančíková vnímala, že se v Táboře nevzpomíná na občany židovského původu, kteří zahynuli v období holocaustu. Oslovil ji projekt Napiš jedno jméno, který se uskutečnil v Plzni. Hana Jančíková zorganizovala na podzim roku 2002 obdobnou akci s názvem Napiš jedno jméno v Táboře, vznikl tak památník se jmény obětí holocaustu. Zájem veřejnosti přivedl paní Hanu na myšlenku založit občanské sdružení Hadasa, což se podařilo realizovat v červenci roku 2003. Hadasa pořádá pietní akty se čtením jmen obětí holocaustu, přednášky, výstavy, koncerty.

Hana Jančíková napsala knihu o tábořské židovské komunitě s názvem Židé v Táboře a podílela se na vydání knihy Viděno – slyšeno – prožito, která mapuje činnost sdružení Hadasa.

Hana Jančíková je stále aktivní členkou spolku Hadasa.